

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Briveca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Resna beseda generalom

pri političnem društvu Edinosti v Trstu.

»Le s krščansko idejo zamoremo v Šk e d n j u začasno izgubo popraviti — zato je treba novih generalov, ker s porazom v Škedaju pa je menda zaključeno skoro — za vselej, ker zdaj Italijani in Nemei težko več izpuste iz roke ujete »ščuke«. — Tako piše v Trstu »List« po končanih volitvah. —

Mi smo bili do zdaj mnenja, da generali krščanske ideje so škofje, župniki in kaplani. — V Škedaju ima tržaški škof svoj dom, tu je njegov namestnik župnik Kavalič, zakaj se ne obrnejo kritikastri do teh v prvi vrsti poklicanih generalov?! Ali je general Kavalič o času volitev šel v boj za slovensko stvar z ono krščansko idejo, katere varuh bi moral **ravno on biti**, za katero bi moral delovati? — In če ni nič storil za nas in morda bil celo proti nam, kaj nam pomaga potem krščanska ideja — s takimi generali! **Sploh pa je čudno, da se šele po volitvah po zgubi — oglašajo osrečevalni — generali s krščansko idejo!** — Kje so bili med volilno borbo? Na kolikih shodih smo jih videli?! Kje so bili na agitaciji?! Ali so le s prstom gabili, da bi pomagali onim, ki so delali, se trudili, se žrtvovali na čas in zdravju?! In potem, ko ti generali s »krščansko idejo« niso nič storili, niso videli ure, da se onim, ki so delali, zaženeje v hrbet liki pes na vasi! Ali ni da bi človek sunil v obraz tem hinavcem in Herostratom — pa brez krščanske ideje?!

Tem generalom niti »hiperklerikalna« »Edinost« ni več dovolj krščanska. — Dosedanjim generalom pol. društva »Edinost« bi »Brivec« svetoval, naj gredo v začasni pokoj, dokler krščanski generali à la Kavalič in Jurea in oni drugi v civilni opravi rešijo škedenjske »ujete ščuke«. Naj le oni prevzamejo delo in nam zagotovijo okolico. — Ti krščanski generali, so podobni Angležem, ki se z jezikom brbljajo, s perom pišejo, lažejo in obrekujejo, a nič ne storè, ker jih sploh nikjer ni videti — kjer bi kakor generali morali biti. — Pustite jih vendar, naj se enkrat — blamirajo. Prisilite jih, naj enkrat stopijo — na delo! Dajte da pride enkrat na Vas vrsta za — kritikovanje!! In »Brivec« Vam bo pošteno pomagal! Čemo videti kdo se bo — potem smejal!

P. S. »Gorica« z »Narodom« marširata, da prevzameta izpražnjeni sedež pri Edinosti, ter da udušita tisti strašni razpor, ki se je — skuhal v možganih bodočega generala tržaških Slovencev. — Na Proseku, na Opčmah in na Katinarski cesti so že postavljeni angležki Long Toni, da zavarujejo novo posadko »krščanskega generalštaba!« — Živio!

Iz Smolarije in Osečkarije.

Brivče, Tebi se gotovo zdijo imeni teh dveh krajev smešni, a kaj se hoče, ker ju je tako krstila slavna Skubarija. Pečeni skubovski Biki z duševnim Mesarjem vred so pravi izvedenci v imenih. Kadar boš,

Brivče, potreboval kako izredno ime za svoj list, kar obrni se do laškega, domišljavega Mesarja, zakaj učen je; »pošnofal« je latinščino, a imela je prehud duh, zato je odšel na univerzo — v klavnico. Pa ne misli odkritosrečni Brivec, da ta absolvirani puhloglavec nima tudi vojaške izobraženosti. Cela dva meseca je »fikal« vojaško suktno in »pucal knofe«. Še malo časa bi moral brusiti komis, pa bi bil rezervni »lajtman iz pavole«. — Pa raje pozneje še kaj o tem golem učenjaku.

Se li še spominjaš ti muhasti Brivec, da je bilo v tvojem listu nekaj o »naši državi«. Nikar ni misliti pri tem o avstroogerski državi, ampak o Skubovski. Ta »država« je kaj mogočua. Zakaj bi pa ne bila, saj je pri nji doma puhloglavost, baharija, »šp'l« in — surovost. Pa tudi brez orožja. Ko sem bil pred kratkim na Slemenih, so mi pripovedovali, kakšno orožje imajo hrabri Skubovci. Seveda jaz povem kakor sem čul. Hočejo torej rabiti krop, vrelo kofe, kopita, gorjače in »mavan« liter. Tako oboroženi so bili nekoč — kdaj? tega si nisem zapomnil — pri Močevem Froncu v krčmi. Takrat so postavili en »namavan« liter na peč. Stražnik tega kanna je bilo Slivarsko kopito. Vojskovodja tega oddelka je bil Kožarjev Bank. Njegovi adjutanti so bili slivarsko Kopito, Hundert eins, Virančevi otrobi in preleski malnarski Gusman. Adjutant Frakel in zverženi Kopitar sta bila tudi nekaj časa v »liniji«, toda kmalu sta djala »figo v aržet«, pa rep med noge in hajd domov v Skubarijo. Poveljnik vse skubovske ar-

made je pa oni laški rezervni »gmajnar«. Ta se pa zna bolj postaviti kot vice-vojskovodja kožarjev Bank. To ti je uzor lepote in junaštva. Krasne mahove brčice in gola bradica diči njegov mesarsko-pisateljski obrazček, in kar je pa najlepšega na njem so pa — natur-repni lokni. Ne zameri mi Brivec, zmotil sem se, niso natur, ampak sam jih kravžlja. Tiste klešče ali škarje — ne vem kako se že imenuje oni instrument — mu je menda naredil Hefajst, zakaj za njegove fine mesarske roke mora biti kaj trdnega. Da bi ga videl, kako se naredi na »biks«. Tako se postavi po ljubljanski ulicah kot petelin na gnoju. Kot komandant svoje hinavske bande ima mesarico in — pipec.

Glej Brivec tako elegantnega poveljnika imajo Skubovei. Vse dere za njim, a on sam pa dere stare krave. Ponosni so nanj ker je tudi peta litarnega polja. Brivče, ko bi ti vedel kakšna duševna sirota, samo »einpilda« se. Kuje jim študi dopise. Seveda za kovanje »faše« primerno »lengo«. E, kaj se hoče, vsak za svoj žep. Če ne nese en »kšeft«, pa drugi, saj potem ne more »falirati«.

Sedaj pa za te nekaj, da veš ti Brivče. Bodi tako dober in potrudi se malo proti naši strani. Pelji se po dolenski železnici, med Fovčkarijo in Skubarijo vprašaj po duševnemu mesarskem velikanu. Ne boš dolgo povpraševal, kmalu ga boš dobil. Seveda s seboj prinesi stare škarje — dobre so tudi one, s katerimi se obrezujejo trte — in pipec. Ker je pa ta človek tako grozno poraščen, ga boš moral tudi popiliti, ko ga obriješ. Zatorej ti svetujem da se odlašaj predolgo.

Fertik cikorja za danes. Toliko sem poizvedel, ko sem se smukal okoli botrov in gimpelnov. Morda bi čul še kaj več o hrabrih Srajčkarjih, a se nisem utegnil dalje muditi.

Brivec je Briveu pisal,
A Sračkarjem žalost zavdal,
Nesreče se njih veselil
In duarce z veselja zapil.

Rekrut

Pogovori pri žabjem lovu.

Iz Laškega trga.

Bilo je oni dan zvečer, ko sem prilično naletel na Švobavega Mihata in Mastnega Martina, ko sta opravljala svoj vzvišeni posel kot prva žabjelovca od blizu in daleč. Med njima se je vnel naslednji živahni razgovor, katerega Vam tukaj po-

dajam: Veš ti Martin, — oglasi se Miha med tem ko povleče debel požirek iz steklenice, katero je izvlekel z tresočo roko iz svojega pisanega »burnusa«, — kako čudne kvante se krožijo po »Tifru«? Kakšne pa? — vpraša nagovorjeni, — ter skoči za žabo, ki ga je ravno sunila v nogo.

Miha: Od kar je »priflosov« klerikalni »konzul« na Laško zgubavlja Savinja svoj redni tok.

Martin: »Kaku tu«? (pri tem si obrišuje svoje črne »špegle«, ki so mu bile ravno v lužo padle).

Miha: Odborniki »konzula« so nedavno pod »forzicom« nekdanjih »ekspopunanov« Šoter, — Gorišek sklenili napeljati vodo iz Savinje, — katera jim večkrat v klet sili, — v prodajalne laških trgovcev, ker se jim ti nečejo z lepa udati.

Martin: »Hentajte« kaj ti poveš! — pa bi morda prav bilo »taku«.

Miha: Ti bedak ti! kaj pa ti razumiš o tem; daj mi malo iz »fajfe« za pod zob, — se vsede na onole bruno, ti bom malo »eksplecirov« to reč. (Se vsedeta.)

Glej ljubi moj Martin, — ni dolgo tega ko, je neki »konzulnik« v Laškem raztrosil prečudno novico, da ondota »kaufmani« moko z gipsom »giftajo«.

Martin: »Koklja te piči«, — ta jo je pa »pogruntal«.

Miha: Hm, ravno narobe, — drugi so jo »regimentno pogrunтали« ker so pridobili obrekovalcu na merodajnem mestu tritedenski počitek po njegovem pehanju za »konzul«.

Martin: Na — »serbus prudar«, »ist das a hec«.

Miha: (Pokrepčaje se z enim globokim požirkom iz nam že znane steklenice) Hm, — pa še eno so te zvite buče »iztuhtali«.

Martin: »Šentaj« kaj pa takega? Hm — sinoči mi je pravil Ojsterškov Pepe, da je dan po sv. Jožefu modrijan Šoter s svojima čilma konjema — saj veš s tistim »fuksam in ajzenšimelnom« z močno asistenco, peljal pet »fur« kamenja v preiskovalni »laboratorij« v preiskavo ako se na njem poznajo utisi »konzulskih botic«; »pri-stranski ljudje namreč govorijo da je zlobna roka to kamnje v prid steklarjev prejšnjo noč ekspresnim potom skozi šipe v prostore »konzulne« trdnjave zavlekla; ker so se pa na dotičnih šipah spoznale veliko manjše luknje

kakor bi jih eventualno provzročila obsežnost raztavljenega kamenja, je občna misel, da je cela stvar uprizorjena v reklamo konzuma.

Martin: Miha! (pri tem ga sme v rebre) slišiš?

Miha: Kaj pa je? (ustane)

Martin: Žabe se puntajo, — hitro daj torbo, da jih nekaj dobiva za nočoj, sicer ne bode juter za »šnops«.

Miha: — Veš Martin imam ti še sicer druge »šlife« — hm — za razlagati namreč o tistem dacarju, — saj ga poznaš, — kojega boljša polovica se tako neutrudljivo peha za blagor konzuma po eni strani, on pa za dober izid zaključkov po drugi strani, pa ker ni časa snideva se drugokrat. Za sedaj pa le urno na žabe.

Po tem pogovoru zapel sem si plajšček nekoliko tesneje ter sem urno odkorakal proti domu z nado, da bodem v kratkem imel zopet priliko slišati in tebi dragi »Brivče« poročati kaj sličnega.

Skopuhu.

Kot otrok od rane mladosti,
kot starček že v pozni starosti
se mučiš, ubijaš delaš;
a poleg pa tarnaš in javkaš.
Zakaj-li komedije take?
Zdaj moli, na smrt se pripravljaj
in v miru pripravljeno vživaj!
Saj vsega ne bodeš porabil;
še drugim bogastvo boš pustil.
Bi rad i na onem bi svetu
med najbogatejšimi stal,
se s svojim bogastvom bahal?
Ti, veš, da ne vzameš nič s' saboj.
A to-le roji ti po glavi:
Naj reče še v poznih se časih:
»Bogastva je spravil na kupe.
Mogoče pa tudi želiš si,
da dediči tvoji po smrti
pred odrom bi tvojim se topli
za tvoje veliko bogastvo?!

Starogorski Revizor

Zakaj so poslali učitelja Fondo iz Škednja v Rojan?

Zato ker se kliče »(von da) (od tukaj)« —

Kje je sedaj »obljubljena« dežela? —
V »Šervoli«! —

Kako se svet obrača?

(Zgodovinska črtica iz dobe kratkih hlač).
Konec.

Ko je deklica odšla, — (ni se mudila dolgo, ker se je menda bala očeta), — mi je krčmar pravil:

»Ta naš konšiljer je res intriga v naši vasi.

On ima dvojna usta, ktera si delajo konkurencio v loži. Dokler so mu dišale butelke v mojem »kjudri« (kleti) obetal mi je z ednimi usti, da dobim part (del) od komunele; ko pa sem rekel, da ne morem dajat več zastonj, udprl je druga usta in v seji občinske raprezentance je govoru proti meni. Jest sem mu pa rekel, da ga bodo botilje in pršut drago koštale; in s tem sem ga zopet zvalil na svojo stran.

Naši vaščani se ga bojé, ko česna brez kruha; pa ne vsi. On si pridobiva prijatelje s tem, da za dobro plačilo gre vsakemu za garanta, če misli vzeti pri slov. kasi posojilo. Za voljo njega so se Kubedei zadolžili gotovo več ko 10000 K; večinoma brez potrebe!

Pravijo, da ko dene on pražnji klobuk na glavo si zaračuni že 3 K. Zdaj pa si je kupil tudi dolg kapot.

Vsako malenkost si stori plačat. Lani je pisal nekemu fantu prošnjo do cesarja za cesarsko službo.

S p r i č e v a l o.

Podpisan potrjuje, da je ta polde jakomin Pamečen, Miren in Lepega obnašanja in je res potreben ene Cesarske službe. Prosi torej g. Cesarja eno službo.

Konšiljer:

A. Č i k a d a.

Tako je konšiljer zaslužil 40 h in poslal Poldeta na Dunaj. Da ne ostanejo njegove prošnje neveljavne razvidi se iz tega, ker Polde je zdej res na Dunaji; pa ne v cesarski službi, ampak pri eni fur-lani za malovarja.

Naš konšiljer zna tudi po laško. Na sodnijo piše vedno po laško. Lejte, to je tožba, ki jo je on spisal:

Ecelsior i. r. šjor Jediejo!

Istanea Ci la fato Luizgia Jakomin Contro pietro Jakomin di Mateo dicharo serito che Luizgia Jakomin ga poca bona Condota laže bona dar contro Omini contro Patre da bastomar, merita piu ela meterla in Calzele come cuesto cuzato non laša paži maj cuela Familja.

Covedo le 10-4 1900.

Konšiljer Komunal.

Samo on je v Čubedi laškega duha. Pomislite kaj je tu v krčmi govoril neko nedeljo: »Jest si bom pustil brado koker

Hrvati, ki pasejo v svojih bradah uši; potlej me ne bo več Brivec briv.

Takim ljudem naj bi Brivec odrezal glavo. Jest bom pisal Briveci naj pride k nam s sekiro, zato da odreže njemu glavo; njegove pristaše pej koker je nek teta Furt prav pošteno ostriže z britvijo dokler je še cejt, ker je nevarno, da se tudi njih prime tista bolezen, ki je tako nalezljiva.

Ko pride Brivec mu bom tudi povedal, da je naš zvonar poštenjak, ki že 15 let opravlja zvesto in pošteno svojo službo.

On je tudi trd Slovan z dušo in telom; bere zmirom »Edinost«, »Brivec« in »Našo slogo«.

Zdej pa se je odpovedal službi zvonarja zavoljo konšiljera in njegovih pristašov, ker mu zmirom nagajajo kjer in kolikor morejo.

Tako je Jože končal svoje pripovedovanje; in jaz sem se žalostnim sreem vrnil na svoj dom, kjer sem premišljeval kako se svet obrača?!

M i h e e j a k e e
kratkohlačnik z dolgo pipo.

Nova noga in Banelli.

Kolence na pol hrom koraka proti gnezdu renegatov. Nekdo z okna ironično: »Buh žjegnej, Jako!« »Buh lonej, ma sen vre pokuosu« Z okna: A ste pokuosa, ugnjusnik stari. Zdej grjeste pet birou uod Banella, kej ne? — Buh dej, de se van be zaletela de be kašljav oev ōjeden.« »Mepar! Kej čekjeraste?« — V tem pride neka hudomušna Škedenjka po poti in ko zapazi Kolenceta mu zakriči:

»Jako muoj!«

»Kej je ruoba muoja?«

»Tecte domu, ke Banelli nan je puoslu v portantine novno nuoguo!«

»Malora še baba zcludjava!«

»Buoste anbot fenila no mučala!« — odvrne Kolence in pohiti v krčmo. —

Izkušena.

M i e k a: (kuharica opazujoča svoj novi zaklad pri jedi): »Joj, kako ta udriha po knedeljnih! Revež je ves zastradan. Ta mi pač gotovo dolgo zvest ostane.«

Katero je té laž.

Neki župnik vzpodbuja v svoji pridigi ljudi, naj dajo g kaplanu na zbirei prav dosti zrnja: »Saj veste, drogi formoni, da ni večjega revčeka na svetu kak je kaplon. Plačila ima 300

rajniš druga pa nič; mreti pa tudi niše neče. Kakor le more kaplon s tem shajati? Nam formeštrom pa še žalibog slabše gre; pa kaj! jaz ne smem prositi, ker mam grünt. Na tolega pa še vsakšo leto 300 rajniš gor pločam. Če bi si jaz kot kaplon ne bi nič zaslužā bi zdaj kot formešter ne bi moga shajati.

Neše.

Izposojena kasa.

Z v o n a r (pribeži 20. marea v jutro rapo ves spehan k staremu Žepniku, ki je imel na treh mizah nadevanih cele kupe bliščečih novih zlatih avstrijske veljave, rekoč): Častitljivi! Velika, grozna nesreča se je zgodila nocej. Našemu Petricjušu je nekdo ukradel tisto kaso, v katero so ljudje že dva meseca metal denar.

Ž e p n i k: Ubogi Petricjuš! Franc, pa nič ne veš, kedo je tat?

Z v o n a r: Nič, nič ne znam gospod Žepnik. Ali jaz si najbrž pravo mislim. Glejte, včeraj je imel Jožef godovno; on pa je ubog in skoz zimo ni nič zaslužil. Bržčas si je pri Petricjušu, ki je imel polno kaso izposodil, da je mogel dostojno svojo godovno obhajati.

Ž e p n i k: Tak bo tak! Jožef pa da bo te že Petricjušu povrnil, kadar bo ta rabil

Bregar.

Da lepa si, krasna ljudje govore, Zamakne se v te, kdor v obličje ti zre!

Da res je! Ni laž govoricca ljudi; Lepote enake svet videl še ni!...

Prekrasen, života je tvojega stas! Oj krasna glavica je, kodrastih las!

Milino ki sija iz tvojih oči, In prs zapeljivost opisal kdo bi?...

In ust govoricca bolj sladka ko med Je tvoja, devica, najlepša deklet!...

Ko tebe jaz gledam, oj dékle ljubó, Izgine mi svet, se odpré mi nebo!...

Ko sladko se smeješ, ljubó govoriš, Krilatec nebeški se meni ti zdiš!

Ah! srčno te ljubim! Te moram imet' Ni meni brez tebe na svetu živet'!...

Ak' moja ne boš, ak' tebé ne dobom, Nikdar, dékle moje, jaz srečen ne bom!

Pred letom je Bregar tako govoril, A udovo bogato sedaj omožil!...

To so možje.

Kozlovich, bivši podpredsednik obrt. društva pri sv. Ani, je vozil vodo žejnemu magistratu po dve lodrice na dan; po neznanem ovaduhu zgubil je revež one dve posodi; zdaj pa, ko je volil Banellija, dobi gotovo 4 lodrice v prevoz. —

Šior Čač, ali je bila dobra brižjolea pri Šubietu? Mož je bil ud slavnoznane komisije in kot takega so po volitvah v »karetei« poslali k sv. Ani. —

»Pej pej, zdaj be bla dobra še ena brižjolea«, je rekel naš Čač, ko je stopil v krčmo. In mi, ki smo bili pri mizi, in smo ga gledali, kako mu »brižjolea« diši; smo vedno čakali, da nas povabi na mastno kost, če drugače ne pa iz spoštovanja do starih znancev, si je mislil nekdo, ki se ni pripeljal v karetei.

Kako človek za vetrom plašč obrača.

Neki »Boca« je še v petek pred volitvami delat za naše v zgornji okolici Madalenski; ali še se ni dobro zbudila sobota, nebo se zoblaci in iz majhne boce nastal je velik »Litron.« Banelli ni delal vina iz vode, ampak plačal je gotovih 140 kron za pijačo. Tako je Boca napolnil svoj Litron.

Šior Didio je mož posebne sorte. Doma j kopal, v društvu je pel. — Neka dne ga povabijo na morje. Kakor da bi ga presadili v laško blato, začel je rasti v kulturi. Vrnil se je čez nekaj let v domače kraje in takoj se je cedila laška kultura iz Didiovih ust: koša te vol parlar in quella lingua ščava... Kadar je koga srečal, bodisi tudi trdo kmetico, pa jo pozdravi:

Salve Bortolo — ogni bone šiora Pepa!

Radovedni so Madalenski fantje, ali bode poznal še staro šapo in badil, ko pride na očetov dom. — Povero Šior-didio. —

Narodnjak puhlemu Lazaroviču.

Vi ste hrvaške krvi! Hrvat ste, lahko se tedaj sramujete, da kolnete nas Slovence!

»Jaz Hrvat, ko ne razumem niti ene besedice. Jaz sem pravi Italijan! Hočete da vam dam dokazov, da so še celo v Rimu ljudje z Lazarovich.«

»Tedaj dragi moj je tudi Roma erata.« (Lahonček, ki je bil po teh besedah ves iz sebe — molčé zbeži.)

Italijanski agitator: Ignazio Demarchi govori in kriči za onimi, ki so se Lahom prodali: Ostudneži, umazanci, sužnji, prešiči, opice, možje brez značaja..., prodali ste glasovnice za par litrov vina, le za to, da ste si napolnili trebuh in želodec za jeden dan, mesto da bi jo tiščali pri sebi če bi vam tudi ponujali tisočake!

(Prav ima Demarchi, res je takó.)

Dobro ga je zavrnil.

Krištifora: Vane, koliko sort gospodov je?

Vane star mandrijer: Šjor ši, šjor no in šjor m....

Kristifora: Kako?

Vane: Šjor ši, je Rodšild, ker je bogat. šjor no, sem jaz, ker sem ubog in ti ker tega neznaš si šjor m....

Habt-aht.

Četovodja: »Habt-aht! — Če komandiram: Habt-aht, kaj gibljete še potem z brkami Vi Križnič?«

Križnič: »Gospod četovodja prosim ponižno, to dela veter.«

Četovodja: »Kaj veter? Če pa komandiram: Habt-aht!«

Nadporočnik: »Recimo Vi stojite po noči na straži pri pulvermagazinu. Kaj bi storili, če bi šel jaz proti Vam?«

Rekrut: »Zakričal bi: Halt vet da!«

Nadporočnik: »Dobro! samo pretiho je to in prezaspano. Zakričite še enkrat, pa brez strahu. Misli si da gre Vaša Mieka proti Vam in ne jaz!«

Rekrut: (z vso močjo) »Juhuhuu!«

Nemški želodar: Lepo je to slovansko dekle, krasnih oči in zdrave krvi — a vdati se noče. Mein Josl ist ganz verruckt, ne miruje, ne spi, ker mu slovanska kri diši.

Milenka: Kedó odpira vrata? Glej ga, zopet je prišel nadlegovat in pri-govarjat me, naj se ndam tistemu napihanemu želodarju. — Ne slovansko dekle raje umré, kakor bi se prodalo tujcu, in zatajila svoj rod, tako so rekli moja mati.

Pred neko gostilno pri Sv. Justu ob Ščavnici.

(Resničen bodoč dogodek.)

P o p o t n i k : No, no, gospod slikar! Kaj pa delate tukaj nad vhodom, da človek skoro v krčmo ne more?

Slikar: Novi napis: »Narodna hiša.«

P o p o t n i k : Kaj?! Narodna hiša bi naj bila krčma in mesarija »jurjevškega paša«, poznanega Braškijanea in nemčurja, katerega »Tagespošta« imenuje »tajeliberall?!« Li hočete iz nas in njega norea imeti?

Slikar: E, pešt! tiho bodite in ne govorite tako glasno; drugače še pride s palicelj, s tistoj debeloj, ki jo ima s seboj, kadar gre po »teace«, ali pa s tistim drogom, s katerim je nekdaj poštnega konja tako ometal, da mu je strl nogo; potem pa hova cvrla dol po placi Pa kaj še take besede rabite o njem. Ali ne veste, da ga to najbolj peče, če sliši besedico »nemčur.« Za to bi mu ravno-sedaj moral napisati na njegovo gostilno mesarijo no pošto »Narodna hiša«, ker mu pre »ni prekleti vrag« noče verjeti, da je pri njem slovenska, narolna gostilna in ou slovenski narodnjak.

P o p o t n i k : A tako je!? Volk v ovčji koži. Tedaj se ga je treba ogibati in bati, dokler ga kedo ne »vstrelj.«

Neše.

Izdajalec in narodnjak.

Izdajalec: Jaz da sem prasec?

Narodnjak: A nejste prasec ne, prav prav'te. Ana stara svinja čilava ste, ki če bi bil »an dūobar prasec« vas bi bile dele vre v »žuce.« —

Junak.

Poročnik: »Povedite mi Vi Smolič, kaj bi počeli, če bi pred bitko slišali klic: Prostovoljci naprej, t. j. oni, kateri se hočejo boriti v prvih vrstah naj izstopijo?«

Smolič: Prostor bi jim napravil, gospod poročnik, da bi šli lahko naprej.«

Smetljaj.

Največ mesa, največ krvi,
Po Trstu naših je ljudi,
A jezik to tajiš lažnjiv,
Ker renegatstva sam si kriv.

V vojaški šoli.

Ognjarski vodnik: »Recimo Vi Zdravič ste na straži za nekim drovesom, Od daleč vidite prihajati oddelek sovražnih vojakov, kateri se Vam bližajo. Kaj bi naredili, da bodete imeli boljši razgled?«

Zdravič: »Na drevo bi splezal.«

Ognjarski vodnik: »Dobro: Na kaj bodete sedaj pazili?«

Zdravič: »Da dol ne padem!«

Najhitrejši vlaki v Avstriji.

Nekega jesenskega dne zapazi strojevodja na Červinjanjskem vlakcu lep grozd na trti, takoj vstavi vlak in ga priveže k topolu, dokler ni vtrgal zreli grozd — Potem je spet pihal proti Tržiču.

* * *

Kmet je korakal peš v Kamnik na sodnijo. Sprevodnik ga vpraša, če se hoče peljati z viakom.

»Danes ne, imam silo, z vlakom bi gotovo zamudil.«

DOPISI.

Iv Škednja*). Dne 8. t. m. bil je v naši vasi »svetovni semenj«. Oslov bilo je na izbor. Kupčija velikanska in živahna posebno, ker je bil oslovski »stralčio«. Torej vse po ceni in »prezzi fissi«. V Pasqualinovi lokandi je bil hlev za lačne in žejne »uosle«. Po trgu so se valjali osli tako, da je škedenjski pometač nabral dve »zaji« oslovskih dlak in oslovske nezdrave pameti. — Eni so bili visoke, drugi nizke postave, kratkega života pa dolgih nog in nasprotno. Nekateri so bili oblečeni celo v kratkih hlačah a oslovski parkelj niso mogli skriti. Drugi so imeli nad mero velika ušesa eden je imel celo eno uho odgriznjeno. Videl si tudi take z zaraščeno

*) Opomnja! To poročilo nam je došlo v italijanskem jeziku in iz italijanskih rok, s posebno opombo: »qua si tratta solo di quelli asini che si vendono per una „flica o per una trippa“ — non mai di quelli onesti Servolani — che sono rispettati da tutti gli Italiani — perchè votarono per il partito slavo — come nomini d'onore e devoti alla loro patria e lingua.

Nemo.
(Op. Uredništva).

A.: Si čul najnovejšo?

B.: Katero meniš.

A.: Domači prepir bo nehal.

B.: Ni mogoče. —

A.: Kako ne!

B.: Ali res?

A.: Res, mir je zagotovljen; poslušaj: uredništva naših listov se menjajo;

Fajdiga prevzame »Edinost«, Cotič pojde k »Narodu« in Gaberšček bo vodil »Gorico«, »Sočo« pa prevzame Gregorčič. »Brivec« bo pa bril po vseh uredništvih.

B.: Ne Hvala Bogu. — Tako bo vendar enkrat mir v Izraelu.

dlako, in polno brado. Bili so tudi taki brez podkov in kosmatih repov; na kratko znamenita oslovska parada. Rigali so neki tako strastno po laških notah, da so postajali ljudje na trgu gluhi. Marsikdo je imel od samega prahu karmizljave oči. Da bi se pokazali pri kupčiji živahnejši so jim »gospodarji« in mešetarji nalivali želodec z »baštrdano frituro«, tako da so imeli vsi gobce obeljene.

Ločil si lahko bolj »jicih« od »plesnjevih« po dlaki in glasu. Ker je bila kupčija živahna so jih kmalu kupili a da ne zbeže gospodarju zalovili so jih v Pasqualinov hlev.

Najbolj »jicih« so bili sledeči laški mešetarji na zadnjem sejmu:

A. Pardon, Capozvilami, J. Purich, L. Bachin, V. Telarusa, J. Zin, Iv. Zusto, J. Financa, A. Hortiseh, L. Burro, Mat. in Iv. Ticech, Iv. Osso, Iv. Momm, L. Berdon, A. Nannele, B. Sirra, Eduardo, Val. Fazzio, Paron, Verbich, F. Fonda, Nuzzo, Jak. in Iv. Trzzanie, A. Tutuluzz, Colenzze, Gas. i B. Levičér, Bozco, Camuzz, Fr. i Bl. Cémot, Cossersch, A. Sumann, L. Zin, J. Zin, Zarratan, J. Nemez, Loleo, Ciocio, Gasparo, Bozza, Coch, Ciach, Paolizza, Micel, Bor. Drazan, Jenico, Zonich. Ostali neimenuvani so — »plesnjevi«.

Teh nikdo več ne kupi zato so zgubili v obupu vso dlako. Njih »gospodarji« nimajo več denarja za »živež«, dali so jih na dražbo. (Glej telegram.)

Ker v Beničevem lokalu preveč mažejo — najbrž so jim dali mandlovega olja — so njih gospodarji iz sebe od jeze. Toplo se priporoča, da bi se dražbe udeležilo veliko število usmiljenih sre.

Ne zamudite take prilike, nikdar ne kupite »osle« tako po ceni.

Brivce ako imaš kamenito dušo pridi tudi Ti na dražbo.

Fatappio.

Iz Dunaja. Sem jako slabe volje. V mojih udih mi leži nekaj težkega, ali kaka neznatna bolezen, ali pa kaka velika neumnost, in jaz v resnici ne vem, bi-ti šel k zdravniku, ali pa pisat tebi pismo! — Ne razžali se dragi Brivče, da pišem tebi z malim »t« — ali to je moderno! Ako ne veruješ, pa glej »Levčev pravopis«, mislim točka 604. Gotovo se čudiš, odkod slaba volja? — Tega ne smeš študenta nikdar prašati, ker k študentu spada tudi neka »ona« — namreč knjiga, ktero je treba po sili spraviti pod streho, in drugič i... drugič sem slabe volje, ker sem se nekako sam prisilil raztolmačiti neraztolmačljivo stvar,

namreč slabo voljo. — Dovolj — slabe volje sem in zato sem se odločil, da ostanim doma, ker se slabo voljo se ne sme iti med ljudi, ki so dobre volje. »Štrik« sem si tudi pripravil, da se eventualno lahko obesim...

Tu na Dunaju je jako »fleten« zrak in upliva, kakor sem se sam prepričal, neverjetno muzikalno na človeški nos; vsaj na moj ako ga smem tako imenovati. Do tega pa imam tudi pravico, ker tudi moj nos je Slovenec, in kar živim nisem slišal, da Slovenec nima nosa, če ga pa nima, ga pa gotovo prej ali slej — dobi! Slovenci so povsod pasivni, samo kar se nosa tiče so — aktivni! — No sedaj živim — brez posredovanja drugih velevlasti se svojim nosom še precej v miru, odkar velja tudi pri meni: »tres faciunt collegium«, namreč: jaz, moj nos in dunajska temperatura. —

Termometer je tu jako pohleven in ponižen: ne upa si preveč nad ničlo, menda ve, da bi pal v nemilost pri naših ministrih in drugi veliki živini, ako bi se vspel preveč nad — ničlo. Atmosfera pa je jako težka, pritiska tako nevsmiljeno na revni barometer, da je groza; vedno stoji med 74 in 75; čuti, da je v bližini avstrijske vlade; pri nas pa barometer ne čuti nikdar tacega pritiska, in vendar kriče Slovenci, da jih vlada — pritiska! — Naj pridejo na Dunaj barometer gledat... Dež, sneg, veter, megla in enaka duševna razpoloženja, so tu na dnevnem redu — ali bolje na dnevnem neredu — in pratika bi se gotovo blamirala, ako ti morda hotela protestirati. Ako nam nebi gospod Koledar izdal, da je prišla gospica Vesna 21. marca ob 2. uri 44 min. zjutraj »inkognito« na Dunaj, še sedaj ne bi vedeli, da je spomlad, k večemu, da bi spoznali po sliki »Vesno« ki jo je prinesel 21. marca »Exstrablatt«. Sploh pa takemu vrenemu, kakor je tukaj vso čast! Skrbi za obrtnike — posebno pa za šoštarje — bolj nego naša visoka vlada; ta vedno obljubuje, ne da pa — nič; vreme pa nič ne obljubuje — pa vendar da! —

Kar se tiče deklet sem jaz popolnoma »druzega« menenja; to se pravi prav za prav, da nisem »druzega« menenja, ampak da imam sam svoje mnenje. Črni lasje, pláve oči, rudeče ustnice, beli zobje, dolge trepalnice, rimski nos okrogla brada, spičasti prsti, to so recimo pojedini medikamenti v domači apoteki lepote. Ali tudi pri nelepih se nahaja vse to samo ne na pravem mestu, ker je gospa natura v svoji hitrosti napravila malo zmešnjavo, in radi

ttega so nastale modre ustnice, beli lasje, okrogel nos, spičasta brada, ozka ramena, rudeče oči, črni zobje, široke noge, in bilo bi prav krivično imenovati kako dekcle nelepim, ki ima vse znake lepote, čeprav niso vsi ti znaki geografično in topografično prav naseljeni. »Wiener Madeln« — vendar niso za naše želodec... Med 1.500.000 ljudi obeh spolov, bo gotovo tudi kaj lepot, ali te lepote so tako skrite, da se jih sploh ne vidi... kar pa treba priznati je to, da se znajo gospe, žene, gospice, goskice in kar je sploh takih anfibij elegantno nositi, kar se pa pri nas ne videva.

Več prihodnjic.

Povl.

Iz Trebnja. Brivče vem da imaš velik delokrog, za Tvoj posel, kateri sega od morja Adrijanskega do Save, celo do Mure in Drave; — prosim ako bi bilo mogoče, vračujoč se iz zelene Štajerske naše Trebnje pohoditi, kar ne bi storilo veliko zamude; pride se peš od Zidanega mosta v štirih urah, med tem pa pohodiš Radeče, Št. Janski premogokop, Mokronog, St. Rupert, Mirna, kjer je tudi nekaj kosmatincev za obriti, glej — sedaj si pa vže v Trebnjem zopet pri železnici.

Tukaj je nekaj gospodov, gospej itd. zrelih za obriti; delo bo težko, pod nosom imajo germanske ščetine, kakor hrvaški merj..., tudi nos se jim vže tako v zrak fruli, da ne vidijo nobenega mimogredočega.

Ako prideš dragi Brivče, mila ni potreba seboj nositi, so ščetine predebele, postregli Ti bomo s škropom in kolofonijo, nož mora biti pa debel in dobro nabrušen, da boš mogel ostrgati to germansko nesnago. Pridi pa kmalo, da jih rešiš te grde napake.

Lazaron.

Iz Trsta v Livek. Ker leti sum na g. Simon Hrasta, vsled dveh dopisov »iz Livka« o prizadetih »seničicah«, kakor da bi bil on poslal dotična dopisa, izjavljamo da omenjena oseba ne stoji v nobeni dotiki z našim listom in da ni od istega prijelo nobenih dopisov, kar javno potrdi.

Uredništvo Brivca.

LETIGRAMI.

Dunaj. Banelli je vložil na »ministerstvo za šervolanske stvari« prošnjo, da bi ga imenovalo »definitivnim« deputatom. — Ozirom na to pa je »ministerstvo« precej — padlo. —

Gorica. Radi »obilnih nalivov« z vseh strani je »Soča« tako narastla, da preti »Gorici« velika nevarnost. Mostove in jezi vže popravljajo pod »spretnim« vodstvom novega inženirja, ki so ga dobili iz Trsta.

Škedenj. V hlevu je nastal velik polom. Oslí breajo in grizejo eden družega. Živež jim zmanjkuje in njih »oskrbniki« so v veliki zadregi, ker imajo že raztrgane žepe. Morali so dati vse osle na »kant.« Licitacijon je vsaki dan. Cene so na 35%. Vstop je dovoljen vsim, ki imaj. »škedo d' entrata.«

Na veliko vdeležbo prosijo Banelloveci, da se otresijo zdvijanih živali, ker so postali že gluhi od samega zagrljenega riganja.

Dunaj. Hortiš je interpeliral radi poštnega pečata: Skede-nj, ker je bil prepričan, da bodo v Servoli skede italijanske sranke igrate »narodno vlogo«.

Gorica. Goriške kuharice se boré za volilno pravico. Vspeli jim je zagotovljen po agitacijah dr. Pavlice, ki izda v kratkem brošuro: Goriška ljudska posojilnica na katoliški podlagi, s posebnim ozirom na hranitne vloge »goriških kuharic«.

Ljubljana. Na občnem zboru »slovenskih narodnih žurnalistov« je bil izvoljen »per acclamationem« g. Ivan Fajdiga vse-mogočnim urednikom »Edinosti«; pod pokroviteljstvom »Slovenskega Naroda«. Čestitke, katerih je na milijone, mu še niso vse dospele, ker je nastal telegrafski razpor med Trstom in Ljubljano. (Govori se, da je nekdo v »pijanosti« porezal žice, misleči, da so trte.) Dosedašnji urednik »Edinosti« g. M. Cotič je vrnol odboru pol. dr. Ed. — zlato uro, ki jo je dobil po pomoti. —

Trst. V odsek za živinorejo bo izvoljen ser - v o l - anski deputat.

Trst. Namestnik je objubil g. Baneliju jeklen križ 1. reda, radi njegove vstrajnosti na polju »človekoljublja.«

Dunaj. Hortis misli interpelirati vlado, kaj namerava napraviti s škedenjskimi izdajicami.

Vojak ne človek.

Korporal: »Vi enoleten prostovoljec Klančič ste se včeraj pritožili, da ravnam nečloveško z Vami, ali gospodič pomislite, da sedaj ste vojak in ne človek!«

Prijatelj, ako želiš kupiti „BRIVCA“, dobiš ga vsaki deseti dan v tobakarnah:

V Trstu prodaja:

LOVRENČIČ, nasproti kavarni Fabris

KERSTEN, pri Kjozi.

PIPAN, Ponte della Fabbra.

TOBAKARNA nasproti restavracije Rossetti.

na Corsia Stadion blizo Leitenburga

Molin grande pri urodu mestn. vrat

Via Nuova in Molin piccolo.

ulica Barriera vecchia v hiši ka

varne Harmonia.

TOBAKARNA Grego na voglu via del Bosco.

v ulici Sette Fontane.

ulica Erta pri sv. Jakobu.

nasproti policije.

v ulici S. Marko.

pred cerkvi Sv. Antona starega.

tik museja Revoltella.

Afrič v hiši Economa Canipo

Marzo.

TOBAKARNA nasproti tiskarne Dolene pri pošti

nasproti tiskarne »Edinosti« ulica

delle Poste.

G. spa GASPERŠIČ, trgovka pri Sv. Ivanu.

TOBAKARNA v »Narodnem domu« v Barkovljah.

V Gorici:

TOBAKARNA Josip Schwarz, šolske ulice.

En. Jellersich. Nunske ulice blizo

cerkve.

V Ljubljani:

Gosp. BRUS pred škofijo št. 13.

PODREKAR, Sv. Jakoba trg št. 8.

SEŠAREK, Šeisenbergove ulice št. 36,

Glavna zaloga tobaka GBABER, Glavni trg.

Gosp. JOSIP MAČEK, Glavni trg.

IVAN VRHOVEC, tobakar, Št. Peterska

cesta št. 52.

Gosp. BLAŽ FRAN, tobakar, Dunajska cesta 4

Krčma

Trst ulica S. Marco št. 6. Trst.

Podpisani priporočá slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belim vinom. — Dobivaj se tudi vedno mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

I. VICIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vicič, krojač.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 zalaž. kapitala. Asikuracije so znašale:

Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. 66 milijonov 174.000 gld.

1, v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 gld.

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim košonjalnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvicami naj se obrne do podpisane. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejaje se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurški opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpologo. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenka“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner, po 14 nvč.

☛ Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista. ☛

Lastnik **Miloš Kamušič**, urednik: **Ivan Dolenc**.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonialno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem Konjedic & Zajec v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?
Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohštva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.
☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%
Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
1893	38.245,13	
1894	49.741,66	
1895	88.644,52	
1896	125.448,27	
1897	164.907,79	
1898	261.424,45	

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.
Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Odlikovani fotografski atelier A. JERKIČ

Gospodsk ulica št. 7. - GORICA - Gospodsk ulica št. 7.

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

☛ Novi, velikomestno urejeni atelier ☛

odgovarja vsem modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobe pri obstoječih cenah 15 % rabat.

Brivec obiskal je nedavno Jerkičev fotografski atelier, v Gorici, kateri razpolaga z najprimernejšimi prostori, kar je glavno in najmodernejšimi pripravami za svojo obrt. Fotografije so tako naravno in fino prenešene, da se jih ne moreš nagledati. Ponosni smemo biti, da imamo v nas tako finega fotografa-umetnika. Slovenske družine naj nikar ne zamude obiskati Jerkiča. Njegove fotografije so najlepši spomin v slovenski hiši.

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu.